

Riigi Teataja

Nr. 66.

14. augustil 1928 a.

Nr. 66.

- Art. 418. Otsus politseikomissaride tegevuspiirkondade muutmise asjus.
419. Määrus kaseiini ja albumiini sisseveo kohta vineer-plaatide ja toolipõhjade valmistamiseks.
420. Juhatuskiri tulumaksu seaduse §§ 58 ja 60 käsitamiseks.
421. Alused, mille järgi liikmete ravitsemise oma korraldusse võtnud haigekassa on kohustatud arstiabi kulusid tasuma.
422. Määrus riigimaade planeerimise tehniliste juhtnööride täiendamise ja muutmise kohta.
423. Tallinna linna veevärgi veeandmise määrus.

418. Vabariigi Valitsuse otsus 25. juulist 1928 a.

Politseiasutuste kujundamise määruse (R.T. nr. 177/178 — 1925) põhjal muuta allülesloetud politseikomissaride tegevuspiirkonnad (jaoskonnad), avaldatud R.T. nr. 33 — 1927 a., ja panna maksma järgmiselt:

3. ja linnaümbruse jaoskonna politseikomissar Tallinnas.

Tegevuspiirkond: Narva maantee ja Vao tee nurgast Narva maantee Lasnamäe veeruni, Lasnamäe veer Lubja tänavani, Lubja tänav, S.-Tartu maantee, Estonia puiestee, V.-Tartu maantee Lembitu tänavani, Lembitu tänav Liivalaia tänavani, Liivalaia tänav Suur-Juhkentali tänavani, Suur-Juhkentali tänav Mäe kasarmuteni, Uus-Kirikuaia tänav Kaarli kiriku surnuaiani, Kaarli ja apostliku õigeusu surnuaedade piir kuni viimase lõunapoolse nurgani, sealt otsejoon linna veepuhastamise jaamani (viimane ühes arvatud) ja Ülemiste järveni. Vääna, Harku, Saku, Nabala, Rae, Nehatu, Viimsi, Prangli ja Kurna vald, välja arvatud põhja-õhtupoolne osa Kurna vallast, mis asub vastu Tallinna ja Nõmme linna piire, Ülemiste järve äärest Kurna ja Mõigu piirikivist, 7 km posti juures üle Raudalu maantee, Valdeki tänava lõpuni. Saue vallast Jälgimäe ja Üksnurme kogukond. Saue ja Üksnurme asundus.

Nõmme jaoskonna politseikomissar Harjumaal.

Tegevuspiirkond: Nõmme linn tema administratiiv-piires. Põhja-õhtupoolne osa Kurna vallast, mis asub vastu Tallinna ja Nõmme linna piire, Ülemiste järve äärest Kurna ja Mõigu piirikivist 7 km posti juures üle Raudalu maantee, Valdeki tänava lõpuni.

1. jaoskonna politseikomissar Pärnumaal.

Tegevuspiirkond: Orajõe, Häädemeeste, Tahkuranna, Uulu, Reiu, Sauga, Audru, Võlla, Seli, Kihnu, Tõstamaa, Koonga, Jõõpre, Vee, Suigu, Are, Hallinga, Kaelase, Enge, Kaisma, Lelle, Uue-Vändra, Vana-Vändra, Tori, Tammiste, Taali ja Viluvete vald, Laiksaare vallast Soometsa küla. Sindi alev.

Mõisaküla jaoskonna politseikomissar Pärnumaal.

Tegevuspiirkond: Talli, Jäärja, Pati, Kilingi, Vana-Kariste, Uue-Kariste, Abja, Voltveti, Laatre, Pornuse, Pöogle, Penuja, Polli, Karksi ja Laiksaare vald, välja arvatud Laiksaare vallast Soometsa küla. Kilingi-Nõmme ja Mõisaküla alev.

Riigivanema asetäitja A. Kerem.

Siseminister J. Hünerson.

Riigisekretäri abi Rich. Övel.

419. Määrus kaseiini ja albumiini sis- seveo kohta vineer-plaatide ja toolipõh- jade valmistamiseks.

Alus: Tolliseadustiku § 235.

Käesolevaga tühistatakse Riigi Teatajas nr. 3 s. a. avaldatud määrus 9. detsembrist 1927 a. nr. 8204-M — sisseveotolli tagasi- maksmise kohta väljamaa kaseiini ja albu- miini eest, mis tarvitatud eksporteeritavate vineer-plaatide ja toolipõhjade valmistamisel.

8. augustil 1928 a. Nr. 3020-M.

Rahaminister A. Teetsov.

Kaubanduse-tööstuseminister J. Holberg.

420. Juhatuskiri tulumaksu seaduse §§ 58 ja 60 käsitamiseks.

Alus: Tulumaksu seaduse § 93.

Tulumaksu seaduse § 58 kohaldamisel tuleb pidada silmas järgmist:

a) selle paragrahvi määrusi tuleb tarvi- duse kordadel käsitada ainult nende otsuste suhtes, mis tulumaksu seaduse alusel maksu- alusele juba kuulutatud on;

b) peab ilmsiks tulnud olema uus fakt, mitte aga ainult uued põhjendid või kaalu- lused;

d) faktil peab olema oluline tähtsus selle otsuse kohta, mille tühistamise aluseks teda kavatsetakse käsitada;

e) fakti ilmsikstulemine võib olla vahetu või kaudne;

f) fakt peab olema uudset ilmsiks tul- nud, s.o. vastavale maksuasutusele varemalt teadmata.

Tähendatud paragrahvi võib seega käsi- tada niihästi maksu kõrgendamise kui ka alan- damise alal, ning tema kohaldamine ei ole seotud tähtajaga.

Tulumaksu seaduse § 60 käib ainult juh- tumiste kohta, kus maksuasutised on eksinud laega (fiskuse) kahjuks ja kus seetõttu tuleb ette võtta lisandlik maksustamine. Sarnane lisandlik maksustamine on aga lubatud mitte rohkem kui läinud viie maksuaasta eest, kus- juures maksuaasta all tuleb mõista aastat, mille arvu maks kannab, mitte aga aastat, millal maksustatav tulu saadud. Esialgse maksusta- mise § 58 korras tühistamine selle paragrahvi (60) käsitamisel nõuetav ei ole.

8. augustil 1928 a. Nr. 596-M.

Rahaminister A. Teetsov.

421. Alused, mille järgi liikmete ravit- semise oma korraldusse võtnud haige- kassa on kohustatud arstiabi kulusid tasu- ma, kui tal võimalik ei ole enesel arstiabi korraldada.

Antud kinnituskokogu poolt 4. mail 1925 a. vastu võetud haigekassa liikmete ravitsuse korralduse kohta käivate üldmääruste § 9 põhjal (R.T. nr. 87/88 — 1925).

Kui haigekassa, kes oma liikmete arsti- mise enese kätte on võtnud, ei saa mingisugusel põhjusel ise arstiabi korraldada, peab tema ravitsusekulud nii kassaliikmetele kui ka nende perekonnaliikmetele, kui ta viimaseid arstib, tasuma järgmises suuruses:

I. Arsti visiidi tasud.

	Kr.
1. Visiit arsti juurde	1.—
2. Korduv visiit (tihedamad kui kord nädalas)	0.75
3. Arsti visiit haige juurde	2.—
4. Visiit arsti juurde öösel (kella 8 õhtul kuni kella 8 hommikul), pü- hadel ja pühapäevadel	2.—
5. Arsti visiit haige juurde öösel (na- gu p. 4, kuid ainult siis, kui kutse haige juurde tulla sünnib peale kella 8 õhtul)	4.—
6. On perekonnas mitu haiget, siis arvatakse arstistasu iga järgmise haige eest	1.—

Peale selle tasutakse veel arsti visiitide puhul haige juurde koju sõiduraha voorimehe või taksiautode takside järgi.

II. Lisatasud.

A. Kirurgia alal.

	Kr.
1. Paised, incisiod, excisiod, väikesed õmblused	0.50—1.—
2. Seerumite sissepritsimine (diph- ther. tetanus)	0.50
3. Verde pritsimine, pleura katse- punktsioon	1.—
4. Pleura ja hydrocele tera- põitilised punktsioonid, suuremad õmblu- sed, kateteriseerimised (kirurgili- sed juhud) oesophaguse dilateer- imine, ligatuur-veneseccio, mao loputus, endoneuraal-injectio, luk- satsioonide ja fraktuuride repo- neerimine	2.—
5. Atheroma, lipoma ja teised vähe- mad kasvavad, unguis incarnatus, lumbaal- ja ascis- punktsioonid, nõela või muu asja väljalõikamine, füsioloogilise lahuse infusioon, narkoosi andmine	3.—
6. Phymosis, ganglion ja tendosutuur	5.—

B. Suguhaiguste erialal.

	Kr.	instrumentidega, mis erilist seadeldust ja elektrivoolu tarvitavad, verekaanid, suuremad abstsessid	Kr.
1. Prostata masseerimine	0.25	intravenöös-injectiod, kauterisatsioon	1.—
2. Põie loputus, bougeerimine, dilateerimine ja erimikroskopeerimine	0.50	3. Meibomitise lõikus väljaspoolt ja muud operatsioonid õmblusega, paracentes'id, pterygium'i kautoplastik, chalazion	2.—
3. Verevõtmise tõmbsoonest, sõhappelumega ravimine	1.—	4. Teustomia	3.—
4. Intravenöös-injektsioonid (Salvar-san), uretroscopia anterior, elektroliütis, kaustik, pime väli	1.50	5. Pisarkoti lõikus	5.—
5. Uretroscopia posterior ja cystoscopia	3.50	6. Etteasendus	6.—
6. Cystoscopia uretrokatheterisatio	4.50		

C. Sünnitusabi erialal.

1. Loomuliku sünnituse juures:	
a) 2 esimest tundi päeva ajal à iga järgmine tund päeva ajal à	3.—
b) 2 esimest tundi öösel ja kõikidel pühadel à iga järgmine tund öösel ja kõikidel pühadel à	2.50
	4.—
	3.—
2. Operatsioonid sünnitajate juures:	
a) väikesed (I kr. kärsemiste õmblus, vagina tamponeerimine jne.)	2.—
b) keskmised (II kr. kärsemiste õmblus)	3.—
c) suured (III kr. kärsemiste õmblus, metre uryse, järeltuleva pea vabastamine, emaka tamponeerimine, placenta vabastamine käega, abordi puhastamine käega)	5.—
d) abordi puhastamine instrumendiga	10.—
e) tangidega sünnituse lõpetamine, igasugused pööramised jne.	15.—

Sidematerjal ja rohud arvatakse tegeliku hinna järgi. Operatsioonide juures juhtuvate kärsemiste õmblusi ei arvata eraldi tasu alla.

D. Naistehaiguste erialal.

	Kr.
1. Põie loputus, uterus'e masseerimine	0.50
2. Polüüpide väljakäänamine, endometriumi pritsimised ühes dilateerimisega	1.50
3. Cystoscopia	3.50

E. Silmahaiguste erialal.

1. Meibomitise ja muud vähemad operatsioonid ilma õmbluseta	0.50
2. Kombineeritud astigmatismid, mis korrigeerimisel palju aega võtavad, trachoma operatsioon, elektroliütisid ja elektriga ravimised, järelevaatatus moodsate optiliste	

F. Kõrva-, nina- ja kurguhaiguste erialal.

	Kr.
1. Paracentesis, võõraskehade kõrvaldamine ninast ja kõrvast, kaustik, Antr. Highmori punktsioon	1.—
2. Peritonsillaar-abscessi lahtitegemine	1.50
3. Nina polüübid, tousillotomia, adenotomia, conchotomia, crista ja spina operatsioonid, kõri kaustik	2.50
4. Sõelluu väljapuhastamine, adenotousillotomia	3.50
5. Kõri polüübid	5.—
6. Antr. Highmor'i radikaal-operatsioon, tonsillektomia, resectio septi nas. submuc.	7.50

Korduvad juhtumised arvatakse operatsiooni tagajärgede ravimisel hariliku korduva visiidi alla. Kõik injektsioonid naha alla ja lihastesse, välja arvatud seerumid (diphther., tetanus jne.), tehakse visiidi arvel.

Tarvitatud materjalid arvatakse tegeliku hinna eest.

III. Elektriga ja diathermiaga ravimine.

	Kr.
1. Naistehaigused, ischias, lumbago ja üldine	2.—
2. Rinnakorv, põis ja magu	1.75
3. Lõpendid: täis-lõpendid	1.50
4. Lõpendid: pool-lõpendid	1.25
5. Üksikud suured liikmed	1.50
6. Kael, labajalg või sõrmed	1.—
7. Kõrgustiku päike ühes või ilma sollux'ita	1.25
8. Galvanisatsioon	1.—
9. Faradisatsioon	0.80
10. Sinine valgus või sollux	0.40
11. Vibratsioonid	0.80
12. Franklin	0.60

13. Röntgenikiirtega läbivalgustamine, pildistamine ja ravimine linna keskhaigemaja röntgeni-kabineti taksi järgi. Elektriga ja röntgeniga ravimise ja järelevaatuse puhul visiidi eest tasu ei arvata.

Töö-hoolekandeministri k. t. Osk. Köster.

Töökaitse ja sotsiaalkindlustuse
direktor Joh. Sonin.

422. Põllutööministeeriumi määrus riigimaade planeerimise tehniliste juhtnööride täiendamise ja muutmise kohta.

Alus: Maareformi teostamise määruste § 64 (R.T. nr. 73 — 1926).

I.

Riigi Teatajas nr. 46 — 1927 a. välja kuulutatud riigimaade planeerimise tehniliste juhtnööride §§ 17, 22, 35, 45, 47, 60 ja 61 täiendatakse ja muudetakse järgmiselt:

§ 17. Endised renditalud, kui nad oma suuruse poolest elujõulised on, korraldatakse võimalikult endises suuruses. Selle juures tuleb aga nendel taludel asuvad väikemajapidamised — vabadikukohad jne. taludest eraldada iseseisvate, võimalikult elujõuliste kohtadena ja kauged, peakohast lahus seisvad maatükid, mida majapidamises raske kasutada, eraldada.

§ 22. Eriotstarbe kohad on kolme liiki: 1) riigi- ja omavalitsustele ja seltskondlikkudele organisatsioonidele mitmesugusteks, nende asutuste ja organisatsioonide ülesannete täitmiseks tarvilikud maatükid, kuhu ka riigi- ja omavalitsuseasutuste ametnikkude palgamaad kuuluvad; 2) planeeritaval maa-alal asuvate tööstusettevõtete ja maaloodusvarade ärakasutamiseks vajalikud maatükid; 3) maa-kohad põllumajanduse edendamise või sookultuuri otstarbeks.

§ 35. Planeerimise põhijoonte määramisel käsitusel olnud kirjeldused, avaldused, vahikirjad jne., korraldatakse sisulises järjekorras ühisesse kausta. Maade vahetusse (§ 19), alevikkude, raudteejamade ja suvituskohtade piirkonda planeerimisse (§ 33) puutuv kirjavahetus, niisama ka kõrvaliste isikute poolt esitatud asumiseks maasaamise palved ühes lisadega — paigutatakse vastavatesse erikaustadesse.

§ 45. Enne kava kokkuseadmist määratakse kindlaks teedevõrk, kusjuures uued teed nii rajatakse, et need minimaalsete kordaseadmise- ja korrashoiukulude juures kõige lähemat läbikäimist võimaldaksid. Projekteeritavad teed peavad ühendatud saama olevate avalikkude teedega, millejuures juhusel, kus tarvis

on, selleks tee läbi eramaa juhtida, uus tee rajatakse riigimaa piirini ning edaspidisest korralduse vajadusest vahikirjaga vallavalitsusele teatatakse (maanteede seaduse § 15 — R.T. nr. 48 — 1928). Soomaa planeerimisel tuleb kavatsatud teede võrgu kava saata läbivaatamiseks maakorralduse valitsusele.

§ 47. Planeerimise kava peab püüdma nii kokku seada, et planeeritava maa peal olevad ehitused rajatavate kruntide vahel võimalikult otstarbekohaselt ära saaks jaotatud.

Soomaa planeerimisel, millel asuvad üksikud mineraalmaade-kõrgustikud, tuleb kava nii kokku seada, et võimalikult suurem arv iseseisvaid soomajapidamisi mineraalmaast osa saaksid.

§ 60. Kava märgitakse looduses maamõõtmise ja maakatastri plaanide valmistamise juhtnöörides (R.T. nr. 102 — 1927) väljendatud nõuete kohaselt. Kava juurde valmistatakse eksplikatsioon, milles ära tähendatakse iga krundi või selle osa suurus kõlvikute järgi, renditalude ja väikemajapidamiste korraldamise puhul peale selle ka nende endine kogusuurus.

Vanade plaanide järgi valmistatud eksplikatsiooni andmed võivad tõelikkudest pinnasuurustest lahku minna 10 protsendi võrra.

§ 61. Eksplikatsiooni esimeses lahtris märgitakse maaüksuste järjekorraline number ja nimetus: vanad majapidamise üksused (ka ümberpaigutuse korral, § 20) endise nimega, või selle puudumisel maapidaja nimega, uued üksused — liigi nimetusega järgmiselt:

- a) n.n. eriotstarbe-krunt;
- b) normaaltalu;
- d) aiandus-krunt;
- c) ametmehe-krunt;
- f) eluaseme-krunt;
- g) ehituskrunt;
- h) juurdelõige n.n. üksusele;
- i) vahetuseks n.n. üksusele.

Uudismaast moodustatud üksuste numbritele tehakse eri märk (*) juurde, mille seletus („uudismaa“) eksplikatsiooni lõpus ära tähendatakse.

II.

Samu juhtnööre täiendatakse §§ 7^I, 7^{II}, 12^I, 16^I, 25^I, 31^I, 38^I ja 46^I järgmiselt:

§ 7^I. Kuivendamist vajavate maade (soode ja soostunud mineraalmaade) planeerimise ettevalmistamisel peab maakorraldaja selgitama, missuguses ulatuses maakuivatus vajalik ja kas mitte tarviliseks ei osutu veejuhesid ja ühendusteid suurte kulude tõttu riigiarvel ehitada. Kui seisukoha võtmine selles asjas maakorraldajale raskusi teeb, tuleb temal asjatundja kohalesaatmiseks maakorralduse valitsuse poole pöörduda.

§ 7^{II}. Soomaade planeerimise ettevalmistamisel selgitatakse eriti, missugused võimalused kohapeal olemas nende maade otstarbekohasemaks ärakasutamiseks. Tuleb silmas pidada asjaolu, et majapidamise asutamine sügaval soomaal võrdlemisi raske ja sellepärast on eelistatav sarnane soomaa-ala ära kasutada eestkätt ümbruskonna väikemajapidamiste suurendamiseks juurdelõigetena käesolevate juhtnööride §§ 15 ja 16 tähendatud ulatuses, kuna asunduskohtade moodustamine arvesse tuleks teises järjekorras. Asunduskohtade rajamisel üle 0,75 m sügavatel soomaadel tuleb püüda nende juurde vähemalt majapidamise õue ja hoonete aluseks mineraalmaad ette näha kas eriotstarbe-, renditalude-, tagavara- või metsamaadest.

12^I. Metsamaade kohta, mis käesolevate juhtnööride järgi tarvilik määrata kruntideks või juurdelõigeteks planeerimiseks, valmistab maakorraldaja igal juhul joonestuse, mis ühes metsamaa planeerimise vajaduse kirjeldusega ja kohaliku metsaütlema või revidendi seisukohaga maakorraldaja ettepaneku juures planeerimise põhijoonte kohta (§ 34) erilisana riigimaade korralduskomisjonile esitatakse. Enne ülesseatud põhijoonte kinnitamist maakorralduse valitsuses (§ 38) küsitakse tähendatud materjali põhjal põllutööministri nõusolekut metsamaa planeerimiseks maaseaduse § 23 märkuse alusel esitise juures, millele juurde lisatud riigimetsade valitsuse seisukoht.

§ 16^I. Soomaa juurdelõikeid võib teha ka elujõulistele väikemaapidamistele, juhusel kui maad peale elujõuetute väikemaapidamiste vajalikkude suurendamist (§ 15) üle jääb ja sellel asunduskohtade loomine, kas maasoovijate puudusel või mõnel teisel põhjusel, otstarbekohane ei ole. Tingimiseks on siinjuures eeldus, et soo juurdelõikena üles haritakse, s. o. maasoovija peab tõestama, et ta sooharimist tunneb ja et temal ainelised võimalused maa ülesharimiseks ei puudu. Soomaa juurdelõigete suuruse määramisel tuleb arvestada maapidaja võimetega. Soo juurdelõike ülemääraks on 50 ha (V.V. 17. aug. 1927 a. määrus, R.T. nr. 78 — 1927).

§ 25^I. Maakohad põllumajanduse edendamise otstarbeks võivad planeerimisele tulla ainult põllutööministeeriumi erikorralduse puhul (V.V. määrus 19. märtsist 1924 a. maade tarvitamise kohta põllumajanduse edendamise otstarbel — R.T. nr. 45 — 1924). Sookultuuri eriotstarbe maakochti, V. V. poolt 17. aug. 1927 a. antud uudismaana ülesharimiseks maa-andmise määruse § 2 lit. b tähendatud suurus, võib planeerida juhusel, kus maad väikekohtade korraldamisest (§§ 15—16) üle jääb ja asunduskohtade (§§ 31—32) raja-

mine ühel või teisel põhjusel otstarbekohane pole.

§ 31^I. Soomaadele asumiseks ja maa ülesharimiseks võivad maasoovijad ühineda sooharijate ühingusse; sarnastel juhtudel tuleb planeerida sookultuuri maakocht k. j. § 22 p. 3 ja § 25^I alusel suurus, mis võimaldaks maakoha tükeldamisel peale ülesharimist moodustada kõigile ühingu liikmetele krundid iseseisva väikemajapidamise asutamiseks.

§ 38^I. Kui planeerimise ettevalmistusel on selgunud, et korralduse alla kuuluvatel maadel kuivendusetööde läbiviimine vajalik riigi kulul (§ 7^I), siis tuleb nendel maaladel enne planeerimist tarvilised loodimise tööd läbi viia ja vastav peakraavide võrk projekteerida, kuna kaevamistöid ka peale planeerimist võib teha.

§ 46^I. Otstarbekohasema maajaotuse läbiviimiseks korraldatavate või uuesti rajatavate majapidamise üksuste vahel tuleb harimata seisukorras püsinud maad (hein-, karjamaad jne.) erilise ülevaatuse alla võtta ja selgitada, missugused neist võimalik oleks põlluks või heinamaaks üles harida. Sarnased maad võetakse planeerimiskava kokkuseadmisel, võimaluse korral, arvesse vastavate kõlvikutena, s. o. majapidamise üksusi võib sarnastel juhtudel projekteerida ka senisel karja- või heinamaal.

4. augustil 1928 a.

Põllutööministri k. t. K. Soonberg.

Maakorralduse ja metsade peavalitsuse peadirektor J. Kitsing.

Tallinna linnavolikogu poolt 20. juunil 1928 a. vastu võetud

423. Tallinna linna veevärgi veeandmise määrus.

§ 1. Tallinna linna veevärk annab käesoleva määruse alusel vett kõigile linna veetorustiku piirkonnas asuvaile kinnisvaradele, kui nende omanikud, valdajad või seaduslikud esitajad soovivad tarvitada linna vett.

Käesolevas määruses on nimetatud Tallinna linna veevärki lühendatult „veevärk“ ning kinnisvara omanik, valdaja või seaduslik esitaja lühendatult „omanik“.

„Peatoru“ all mõistetakse määruses linna magistraaltoru piki uulitsat, millest sünnib üksikute kinnisvarade varustamine veega.

„Ühendustoru“ all — toru, mis ühendab peatoru majatorustikuga. Ühendustoru juurde kuuluvad ja tema piiriks on: ühelt poolt ühenduskraan ja teiselt — peakraan.

„Ühenduskraani“ all — peatoru juures asuvat kraani.

„Peakraani“ all — kraani, mis asub ühendustoru otsas varustatava kinnisvara piiri lähedal.

„Majatorustiku“ all — kõiki majas ja üldse kinnisvaral asuvaid torusid, alates peakraani juurest.

§ 2. Omanik, kes soovib oma kinnisvarasse vett veevärgist, teatab sellest kirjalikult veevärgi juhatusele, täites veevärgist tasuta antava tähiku, millega ühtlasi kohustub vastuvaidlemata täitma kõiki linna maksvaid kui ka tulevikus maksma pandavaid veeandmise määrusi. Omanik, kes soovib uut ühendust linna veevärgiga, esitab veevärgile oma kinnisvara veevarustuse täieliku projekti kahes eksemplaris, millest üks antakse peale kinnitamist omanikule tagasi.

§ 3. Veevärgil on ainuõigus peatorude, ühendustorude ja veemõõtjate asetamiseks kui ka nende pärastiseks korrashoidmiseks, muutmiseks ning uuendamiseks.

Muud veevarustuse tööd ja mõõtja sisseadmise eeltööd võib omanik ise teha lasta R.T. nr. 108 — 1922 a. välja kuulutatud sundusliku määruse alusel „veevärgi sisseadete ehitamise kohta Tallinna majades ja kruntidel, mis ühenduses linna veevärgi magistraaliga“.

§ 4. Veeandmist teistsugustel tingimustel kui määruks ette nähtud, välja arvatud § 17 ette nähtud tariifid, teostatakse erilepingutega. Need erilepingud kinnitab linnavalitsus valgustuse-veemuretsemise komisjoni ettepanekul.

§ 5. Kinnisvara ühendamiseks vajalikkude tööde ulatuse määrab veevärk ja teatab omanikule ühendustoru ja veemõõtja asukoha ja tarvilikkude kulude summa. Selle summa maksab omanik kindlustusena veevärgi kassasse enne tööde algust. Ühendustoru asetab veevärk omaniku kulul ja hariliku kinnitatud üldise kava kohaselt. Toru läbimõõdu määrab veevärgi juhatus vastavalt teatatud veetarvidusele.

Pärast töö lõppu saadab veevärgi juhatus omanikule üksikasjalise arve. Oli kindlustus arvesummast väiksem, siis on omanik kohustatud vastuvaidlemata maksma puuduva osa täiendavalt. Maksmine sünnib § 18 korras. On aga arvesumma väiksem kindlustusest, makstakse kindlustuse ülejääk omanikule tagasi.

Kindlustuse arvestamise viisi määrab valgustuse-veemuretsemise komisjon ning kinnitab linnavalitsus.

§ 6. Ühendustoru jääb linna omanduseks ja veevärk hoiab selle korras oma kulul.

Peaks aga ühendustoru vigastatama omaniku süü läbi, kannab viimane paranduskulu. Ühendustoru suurendamist või uuendamist, kui see tarvilik, toimetab veevärk omaniku soovil ja kulul. Sealjuures vabaneva vana materjali, kui see oli muretsetud omaniku kulul, saab viimane endale. Omanik on kohustatud ajaviitmata teatama veevärgile kõigist ühendustorus märgatud rikestest.

Veevärgil on õigus ühendustoru kaudu vett anda ka teistele kinnisvaradele, kusjuures vee-soovija tasub endise omaniku kulud vastavas osas. Tarvilikud haruühendused teeb veevärk vee-soovija kulul.

7. Iga kinnisvara, mis asub eraldi kinnistunumbri all, võib ühendada linna peatoruga ainult ühes kohas. Erandid sellest on lubatavad ainult erilistel juhtudel linna veevärgi juhatuse kinnitusel. Vee juhtimiseks üksikuisse kinnisvara osadesse võib omanik tarvilikud ühendused teha tagapool veemõõtjat. Need tööd peavad vastama § 13 tähendatud nõuetele.

§ 8. Asub kinnisvara uulil, kus peatoru puudub ja linnavalitsus ei leia võimalikuks ehitada sinna peatoru, tuleb omaniku soovil peatoru tema kulul pikendada kinnisvarani § 5 ette nähtud korras. Pikendamine sünnib veevärgi kava kohaselt.

Peatoru pikendatud osa jääb linna omanduseks ja teiste peatorude ühendamise eest tema külge veevärk omanikule tasu ei maksa. Pikendatud osa korrashoidu toimetab veevärk nagu teistelgi peatorudel.

§ 9. Omanik, kes soovib vett teise omaniku kulul pandud peatorust, peab tasuma peale oma ühendustoru kulude ka veel osa teise omaniku arvel asetatud peatoru kulusid. See kuluosa määrab järgmiselt: määratakse peatoru hind kõigi peatoru ümbritsevate kinnisvarade uulijoonte kogupikkuse iga meetri kohta ning vastavalt sellele — kulu, mille peab kandma vee-soovija oma kinnisvara uulijoone pikkuse järgi. Selle summa tasub omanik veevärgile ühel ajal ühendustoru eest maksetavate summadega. Sel teel saadud summad makstakse tagasi sellele, kelle arvel sündis peatoru asetamine. Arvestamist toimetab valgustuse-veemuretsemise osakond.

Selles paragrahvis tähendatud peatoru kulu ei tule maksta: 1) kui omanik selle juba tasunud sellele, kelle arvel asetati peatoru, 2) kui viimane kulu nõudmisest loobub ja 3) kui peatoru pikenduse ehitusest on möödunud 10 aastat või enam.

§ 10. Vett antakse ainult veemõõtja kaudu. Erandid sellest on lubatud ainult erilistel juhtudel linnavalitsuse kinnitusel. Kogu kinnisvara piirides tarvitav vesi peab minema ühe

veemõõtja kaudu. Enam kui ühe veemõõtja asetamine kinnisvarale veevõtmiseks veevärgilt võib sündida erandina ja ainult veevärgi loaga. Veemõõtja eel ei tohi olla mingi harutorusid ega kraane, mis võimaldaksid tarvitada vett veemõõtjata, välja arvatud uuli kastmise kraan. Veemõõtja ühendab majatorustikuga veevärk omaniku kulul.

Veemõõtja peab olema alati veevärgi plommedega. Omanikul ei ole õigust neid kõrvaldada.

Omanik muretseb veemõõtja oma kulul, või võtab selle veevärgilt üürile. Esimesel juhul peab veemõõtja enne kohaleasetamist veevärki toodama proovimiseks ja selle võib asetada ainult siis kohale, kui ta osutub proovimisel kõlblikuks. Veevärgilt üürile võetud veemõõtja eest maksab omanik veevärgile üüri linnavolikogu poolt kinnitatud tarifi järgi.

Omanik on kohustatud kaitsma veemõõtjat varguse ja kõigi rikete vastu. Peaks veemõõtja ükskõik mis põhjusel kaduma, rikki minema või selle plomm kõrvaldatama, peab omanik ajaviitmata teatama sellest veevärgile.

Omanikule veevärgilt üürile antud veemõõtja jooksva-paranduse, kui nende vajadus on tekkinud veemõõtja normaalsel tarvitamisel, teeb veevärk oma kulul. Kõigil teistel juhtudel sünnib parandus või kõlbmatuks muutunud või kadunud veemõõtja asemele uue muretsemine omaniku kulul.

§ 11. Veemõõtja peab asetatama sooja ruumi igal ajal kergesti kättesaadavale kohale ja võimalikult peakraani lähedale. Ei peaks veemõõtjale majas säärast kohta leiduma, ehitab omanik veevärgi juhatuse nõusolekul veemõõtja tarvis oma kulul veekindla kaevu vastavalt veevärgi kinnitatud kavale. Pärastine veemõõtja asupaiga muutmine võib sündida ainult veevärgi juhatuse nõusolekul ja omaniku kulul. Omanik on kohustatud pidama veemõõtja asupaika alati heas seisukorras ning hoolitsema, et veevärgi teenijail oleks alati võimalik takistamata veemõõtja juurde pääseda. Juurdepääsu või veemõõtja juures töötamise takistamisel kannab omanik kõik ajakaotusest veevärgile tekkinud kulud.

§ 12. Veemõõtja proovimist korraldab veevärk tarviduse järgi. Kui proovimise algatajaks on omanik, siis esineb ta proovinõudega veevärgile kirjalikult. Proovimist toimetab veevärk kas kohal või veevärgi kontroll-jaamas. Proovimine loetakse lõpulikuks ja tema tulemused on kohustuvad mõlemale poolele.

Veemõõtja normaalne näituste kõikumus on $\pm 5\%$. Osutub veemõõtja kõikumus proovimisel suuremaks kui $\pm 5\%$, siis paranda-

takse selle veerandaasta algusest kuni veemõõtja proovimise päevani veemõõtja järele tarvitatud veehulka vastavalt sellele, kui palju näitas veemõõtja üle $\pm 5\%$. Proovimise veerandaastale eelnenud aja eest ei ole kummalgi poolel õigust veemõõtja eksituse pärast teineteiselt lisamaksu nõuda. Osutub veemõõtja proovimisel õigeaks, s. o. kui ta kõikumus on normaalne, siis maksab proovi nõudnud omanik veevärgile katsekuludeks 5 krooni, kui proovimine sündis kohal, ja 10 krooni, kui katsetamine sündis kontroll-jaamas.

Ebaõieti näitav veemõõtja parandatakse või asendatakse uuega, ning sellest tekkinud kulud kannab veevärk, kui mõõtja on veevärgi omandus. Uuendamise korral sünnib uue veemõõtja muretsemine § 10 korras.

§ 13. Majatorustiku peab ehitama ja korras hoidma vastavalt määrustele, mis avaldatud Riigi Teatajas nr. 108 — 29. aug. 1922 a.

Majatorustiku hoiab korras omanik oma kulul. Omaniku nõusolekul ja kulul võib veevärk teha majatorustiku peakraani ja veemõõtja vahelise osa remondi. Majatorustiku rikete tagajärjel tekkivate kahjude eest veevärk ei vastuta.

Ei vasta majatorustik määruste nõuetele, võib veevärk keelduda vett andmast. Tekib aga pärast veeandmise algust majatorustiku rike, võib veevärk nõuda rikke kõrvaldamist ja kui seda nõudmist 14 päeva jooksul ei täideta — veeandmise katkestada, kuni rikke kõrvaldamiseni. Samuti võib veevärk veeandmise katkestada, kui omanik ilma veevärgi loata majatorustikus muudatusi teeb.

§ 14. Veevärk võib lubada ühendada linna veevärgiga ühendatud kinnisvara teise kinnisvaraga, mille torustik veel ühendamata linna veevärgiga. Sel korral kannab esimese omanik kõik kohustused.

§ 15. Veeandmine võib alata pärast sisseade kõlblikuks tunnistamist veevärgi poolt, mille kohta vastav tunnistus välja antakse.

§ 16. Omanikule antud veehulk tehakse kindlaks veemõõtja järgi kantmeetrites veerandaasta viisi. Veemõõtja näituse registreerib veevärgi veekontrolör, märkides tarvitatud veehulga omaniku käes olevasse veeraamatusse, kui see kontrolörile esitatakse. Kaebust mõõtja ebaõige märkimise kohta võib avaldada ainult 7 päeva jooksul, arvates arve saamise päevast.

Kui veemõõtja veerandaasta kestel millegi pärast ajutiselt või üldse ei töötanud, siis määratakse selle veerandaasta veetarvitus eelmise ja järgneva veerandaasta, mil veemõõtja töötas korralikult, keskmise tarviduse järgi.

Omavolilise veetarvituse korral ilma veemõõtjata määrab tarvitatud veehulga veevark tehnilise arvestuse põhjal.

Kui veetarvitus on üle 3000 kantmeetri kuus, siis võib antud vee hulga kindlakstege mine ja arvete esitamine sündida üks kord kuus.

§ 17. Tarvitatud vee eest maksavad veetarvitajad veevärgile tasu linnavolikogu poolt kinnitatud tariifi järgi. Tariifid ja nende muudatused tehakse omanikkudele teatavaks kuulutuste kaudu Riigi Teatajas.

§ 18. Veevärgile veeandmise alal kuuluvad maksud, nagu antud vee ja tehtud tööde eest, mõõtjate üür jne. tulevad tasuda arvete või nõudmiste kättetoomisel veevärgi rahakogu jaoks, kel peavad olema vastavad veevärgi kirjalikud volitused. Ei makseta raha rahakogu jaoks, tuleb maks õiendada 2 nädala jooksul, lugedes arve saamisest, veevärgi kassas või linnavalitsuse poolt määratud maksukohtades. Sealjuures tuleb maksetav arve ette näidata. Ei tasuta arve selle aja jooksul, siis maksab omanik viibinud summalt 1% kuus viivituse %%. Ei ole arve tasutud 1 kuu jooksul, lugedes arve saamisest, võib veevark tarvitada § 21 pkt. 1 temale antud õigust.

Kaebust ebaõige arvestamise kohta võib tõsta ainult 7 päeva jooksul pärast arve saamist arve ettenäitamisel veevärgi kassas. Kaebuse tõstmine ei vabasta veetarvitajat arve õiendamisest tähtajal.

§ 19. Ilma mõõtjata vee tarvitaja peab veevärgi vett tarvitades täitma eriti järgmisi määrusi:

1) vett võib tarvitada ainult selleks otstarbeks, mis ära tähendatud veeandmise tingimustes (§ 2); igast veetarvituse otstarbe muutest peab veetarvitaja kirjalikult teatama veevärgile enne muute teostamist;

2) vett ei tohi raisata ei hooletuse pärast ega meelega; uulide, esiaedade, platside jne. kastmisel ei tohi vesi asjata voolata;

3) majatorustiku rikke tagajärjel tekkivatel veejooksudel on omanik kohustatud hoolitsemise rikke viibimata kõrvaldamise eest;

4) alaline veejooks ükskõik missugusest majatorustiku osast ei ole milgi tingimusel lubatav ja omanik on kohustatud selle tekkimist takistama.

Eeltähendatud määruste rikkumise korral maksavad omanikud trahviraha 10 krooni, korduvatel juhtudel aga 25 krooni. Peale selle jääb linnale õigus kahjutasu nõuda asjata raisatud vee eest.

§ 20. Veevärgil on õigus kontrollida oma teenijate kaudu kogu majatorustikku, veemõõtjaid ja üldse veetarvitust. Selleks on omanik kohustatud võimaldama veevärgi teenijale vastava veevärgi volituse ettenäitamisel takistamata juurdepääsu, vastasel korral võib veevark tarvitada § 21 pkt. 4 tähendatud õigust.

§ 21. Veevärgil on õigus vett sulgeda:

1) kui omanik on viibinud oma maksukohuste täitmisega üle 1 kuu, lugedes arve või nõudmise saamisest; ühtlasi asub veevark võla nõudmisele kohtu teel;

2) §§ 13 ja 23 ette nähtud juhtudel;

3) § 19 ette nähtud juhtudel, kui vastavad hoiatused on tähelepanemata jäetud;

4) kui veevärgi teenijale majatorustiku, veemõõtja jne. juurde pääsemist sihilikult raskendatakse või võimatuks tehakse, ja

5) kui tuleb avalikuks vee omavoliline tarvitamine veemõõtjata.

§ 22. Omanikul ei ole õigust veevärgilt nõuda kahjutasu veesulgumise tagajärjel:

1) § 21 ette nähtud kordadel;

2) veevärgi juhuslikkude rikete või takistuste tõttu ja

3) ajutiste veekatkestuste pärast veevärgis, seal tehtavate tööde tagajärjel.

§ 23. Omanikul on õigus linna vee tarvitamisest loobuda, sellest veevärgi juhatusel vähemalt 7 päeva kirjalikult ette teatades. Veesulgumine sünnib omaniku kulul.

Veevärgi veetarvitamise tingimused lähevad kinnisvara ülemineku korral uuele omanikule ilma ette teatamata üle.

§ 24. Veemõõtjate ülesseadmise viimaseks tähtajaks kinnisvaradele, mis praegu vett saavad ilma veemõõtjata, määratakse 1. oktoober 1932 a.

Veemõõtjate ülesseadmise järjekorra piirkonnad kinnitab valgustuse-veemuretmise komisjoni ettepanekul linnavalitsus.

§ 25. Käesolev määrus astub jõusse 1. oktoobril 1928 a. Määruse jõusseastumisel kaotavad maksvuse Tallinna linnavolikogu koosolekul 22. juunil ja 1. septembril 1882 a. kinnitatud Tallinna veevärgi määrad (Положение для городских водопроводов в Ревеле).

Linnapea abi K. Virma.

Sekretär J. Traurig.